

РЕШЕНИЕ

№ 1801

гр. София, 19.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 12.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ингилизов

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **507** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на М. Б. А. с адрес [населено място], [улица] срещу Заповед № ЗД/Д-С-КС-248/09.11.2023 г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – К. село [населено място], с която е постановено временно настаняване на детето Ц. М. А. в семейството на Ц. Л. Фрайтаг-И. за срок от 2 години или до произнасяне на съда с решение по чл.28 от Закона за закрила на детето

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, от същия е постъпило становище преди първото заседание по делото, в което се поддържа жалбата и се излагат аргументи за отмяна на оспорената заповед.

Ответникът – Директор на Дирекция „Социално подпомагане“ - К. село [населено място] се представлява от юрисконсулт П., който излага аргументи за неоснователност на жалбата, потвърждаване на оспорената заповед.

Жалбата е допустима, като е подадена в законоустановения срок и от лице имащо правен интерес от обжалване.

В конкретния случай от представената по делото административна преписка се установява следното :

Производството е образувано по заявление на Ц. Фрайтаг-И. до Директора на „Социално подпомагане“ - К. село [населено място] от 24.10.2023 г., в което се сочи че желае да бъде настанено в нейното семейство детето Ц. М. А., на което е баба. Подадена е била и декларация по чл.24, ал.3 от ППЗЗДет.

На 24.10.2023 г. е изготвен социален доклад от социален работник, в който било

отразено че майката на детето е починала в [населено място] през 2018 г., като грижите са поети от бабата по майчина линия. Сочил се, че детето е припознато от бащата, има контакт с бащата, малолетната се отглежда в [населено място] и е записана в подходящо учебно заведение. Сочил се и че има изградена емоционална връзка със своята баба и желае да остане при нея. С оглед на тези данни е предложено да се прекрати работата по сигнала и да се отвори работа по случай за малолетното дете.

На 03.11.2023 г. било изпратено писмо до Директора на ДСП Д. за изготвяне на социално проучване на бащата М. Б. А.. Били изпратени на същата дата и писма до личния лекар на детето, както и до директора на ОЗ СУ „Акад. Емилиян Станев“.

На 09.11.2023 г. бил изготвен доклад до Директора на ДСП К. село за оценка на случай и предприемане на мярка за закрила спрямо дете от главен социален работник при ДСП К. село. В същия било прието, че малолетната не познава добре своя баща М. А., същия не е участвал в грижите за нея, напуснал е майката когато детето е било на 2 годишна възраст, същият не е бил част от живота на дъщеря си от момента на раздялата с госпожа Е. П.. Сочил се, че детето не познава добре близките и роднините си по бащина линия. Посочено е и подаването на декларация по чл.24, ал.3 от ППЗЗДет. от бабата по майчина линия. Прието е, че след загубата на своята майка неминуемо оказва своето влияние в развитието и светоусещането на малолетната, като тя е получила помощ и подкрепа от своята баба по майчина линия, която е поела грижите за нея изцяло. Сочил се, че бащата не е припознал детето след неговото раждане, сторил е това в следствие, като от раждането си на 10.10.2011 г. до 28.02.2022 г. детето е било с имената на своята майка. Сочил се, че въпреки припознаването от М. А., същият не е ангажиран с отглеждането на детето, нито с финансовата му издръжка. При оценката като проблемни зони били посочени следните фактори : майката е починала; бащата на детето не е ангажиран с отглеждането; бащата на малолетната не предоставя финансови средства за задоволяване на нуждите на детето; грижите са поети от бабата по майчина линия, предвид липсата на заинтересованост от страна на бащата. Като основни нужди се сочели гарантиране на живота и здравето на детето; осигуряване на възрастен човек, който да поеме грижите за детето; съблюдаване на правата и интересите на малолетното дете. Изведени били препоръки, както и било посочено, че има необходимост от предприемане на мярка за закрила спрямо малолетната Ц. М. А., изразяваща се в настаняването и в семейството на бабата по майчина линия Ц. Л. Фрайтаг-И..

На 09.11.2023 г. била издадена процесната Заповед № ЗД/Д-С-КС-248/09.11.2023 г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – К. село [населено място], с която е постановено временно настаняване на детето Ц. М. А. в семейството на Ц. Л. Фрайтаг-И. за срок от 2 години или до произнасяне на съда с решение по чл.28 от Закона за закрила на детето.

На 10.11.2023 г. били изготвени социален доклад относно капацитета за полагане на грижи за дете в семейство на роднини/близки, както и план за грижи на дете, настанено в семейство и план за действие.

На 17.11.2023 г. била входирана искова молба до Софийски районен съд относно настаняване на детето в семейството на Ц. Фрайтаг-И. за срок от две години или до настъпване на промяна в обстоятелствата, възникнали по-рано от този срок, считано от 09.11.2023 г. Било образувано гражданско дело № 64025 по описа за 2023 г., по

което първото съдебно заседание е насрочено за 13.03.2024 г. от 14.05 часа.

В хода на делото като свидетел е разпитана Ц. Фрайтаг-И., която описва полаганите от нея грижи за детето Ц. А., както и за контактите на последната с баща и М. А..

Изслушано е и детето Ц. А., която сочи къде живее, какво е нейното желание, какви са нейните контакти с баща и М. А..

Показанията на св. Ц. Фрайтаг-И. съдът кредитира с доверие, доколкото същите съответстват на събраните писмени доказателства по делото.

Съдът счита, че няма причина да изключи от доказателствената съвкупност по делото и информацията предоставена от малолетната Ц. А..

При така установените факти съдът счита следното :

Като взе предвид изложените от жалбоподателя доводи за недействителност и извърши проверка на административния акт на всички основания за законосъобразност, съдът обосновава следните изводи:

Процесната Заповед е постановена от компетентен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.27, ал.1 във вр. с чл.21, ал.1, т.2 ЗЗДет и §1, т.15 от Допълнителните разпоредби (ДР). Нормата на чл.27, ал.1 ЗЗДет предписва, че настаняването на дете в семейство на роднини или близки, в приемно семейство и в социална или интегрирана здравно-социална услуга за резидентна грижа се извършва със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" по настоящия адрес на детето. Определение за „настоящ адрес“ за целите на Закона за закрила на детето и Правилника за неговото приложение, е дадено в т.15 на §1 ДР ЗЗДет. Според тази разпоредба „настоящ“ е адресът на който детето пребивава. Нормата на §1, т.15 ДР ЗЗДет предвижда изключение от общия принцип, установен в чл.90, ал.2 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР) според който постоянният и настоящият адрес на новороденото дете съвпадат със съответните адреси на родителите му, а когато родителите имат различни настоящи адреси, настоящият адрес на майката е настоящ адрес и за детето. В случая не е спорен фактът, че към датата на издаване на административния акт детето Ц. е пребивавало в дома на баба си Ц. Фрайтаг-И., с адрес в [населено място], [улица], ет.8, ап.29. Не е спорно и обстоятелството, че този адрес се намира на територията на район „К. село“, Столична община, поради което и компетентен да издаде акт от категорията на процесния е директорът на ДСП – К. село.

Съдът намира, че Заповед №ЗД/Д-С-ЛЦ-031/07.06.2023г. не страда от съществен и неотстраним порок във формата, не е издадена в противоречие с приложимите материалноправни норми и с целта на закона, формулирана в чл.3 ЗЗДет.: отглеждане на детето в семейна среда и осигуряване на най-добрия интерес на детето.

Мерките за закрила на детето и редът и условията за прилагането им са регламентирани в Глава четвърта на Закона за закрила на детето (чл.23 – чл.43) и в Глава трета от Правилника за прилагане на закона (чл.9 – чл.33).

Основанията за прилагане на мярка за закрила чрез настаняване на детето извън семейството са изрично установени в чл.25, ал.1 ЗЗДет. В т.1 и т.2 на чл.25, ал.1 ЗЗДет. – посочени като правно основание за издаване на процесния административен акт, е предвидено, че може да бъде настанено извън семейството дете чиито родители са починали, неизвестни, лишени от родителски права или чиито родителски права са ограничени и чиито родители, настойници или попечители без основателна причина трайно не полагат грижи за детето.

В конкретния случай се установява, че детето Ц. М., А. ЕГН [ЕГН] е с родители Е. Г. П. /починала на 02.07.2018 г./ и М. А. Б., както и че бащата е припознал дъщеря си на

28.08.2022 г. Констатира се от доказателствата по делото, че М. Б. не живее с дъщеря си от 2 годишна възраст на същата, както и че след смъртта на майката грижите за детето са поети изцяло от бабата Ц. Фрайтаг-И.. Следва да се приеме за доказано, че контактите на бащата с дъщеря му са спорадични, като няма спор по делото, че същият нерегулярно е предоставял финансови средства за издръжката на детето. От друга страна се констатира, че между баща и дъщеря няма изградена силна емоционална връзка. Особено важно за настоящия съдебен състав е показаното отношение от бащата към детето му по повод рождения ден на същото. Видно от сведенията дадени пред съда от малолетната Ц. А. баща и не се обадил за рождения ден по телефона, а при последващ разговор посочил, че не се е обадил, защото тя не му се обадила за рождения му ден. Това обстоятелство, заедно с доказателствата за инцидентни контакти между баща и дъщеря дават основание на съда да приеме, че в конкретния случай действително бащата М. Б. А. трайно и без основателна причина не полага грижи за дъщеря си. Този извод се потвърждава и от липсата на доказателства по делото за ограничаване на възможността за контакти с детето от страна на майката на детето ./преди нейната смърт/ или от бабата на детето, в периода след като е поела отглеждането на детето.

По отношение на другата предпоставка – доказано е, че майката на детето е починала, което е достатъчно основание да се приеме, че е налице хипотезата на чл.25, ал.1, т.1 от ЗЗДет. Тази хипотеза не изисква непременно двамата родители на детето да са починали, за да бъде налична предпоставка за прилагане на мярка за закрила по отношение на детето.

Съгласно изричната норма на чл.23 ППЗЗдет настаняването на детето извън семейството се налага като мярка за закрила след изчерпване на всички възможности за закрила в семейството, освен в случаите, когато се налага спешното му извеждане. В конкретния случай не може да се приеме, че при установените факти е променено фактическото положение и Ц. А. да е била изведена от семейството на баща си. Напротив установява се, че той не е полагал грижи за дъщеря си в продължителен период от време, а такива са полагани от бабата по майчина линия. Ето защо и не може да се приеме, че не са налице сочените основания за предприемане на мярката за закрила от компетентните органи.

В тежест на административния орган е при условията на пълно и главно доказване да установи, че актът е издаден при наличие на предвидените в закона основания, което според настоящия съдебен състав е сторено.

За пълнота следва да се посочи, че интересът на детето налага именно прилагането на тази временна мярка за закрила, доколкото по този начин за детето не биха настъпили значителни промени. От една страна се констатира, че при бабата по майчина линия са създадени и налични всички нормални битови условия за отглеждането на Ц. А., а от друга страна следва да се посочи, че същата се обучава в учебно заведение в [населено място] и има изградена среда. Тези обстоятелства, наред с коментираната по-горе наличност на законовите основания за предприемане на мярка за закрила спрямо нея, водят на извод, че именно приложената мярка за закрила е най-добра при отчитане интересите на детето и неговото желание /заявено и пред съдебния състав/.

С оглед на това и съдът счита, че издадената Заповед №ЗД/Д-С-ЛЦ-031/07.06.2023г. е законосъобразна и следва да бъде потвърдена.

Предвид гореизложеното съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Б. А. срещу Заповед № ЗД/Д-С-КС-248/09.11.2023 г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – К. село [населено място], с която е постановено временно настаняване на детето Ц. М. А. в семейството на Ц. Л. Фрайтаг-И. за срок от 2 години или до произнасяне на съда с решение по чл.28 от Закона за закрила на детето.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от получаване на препис.

СЪДИЯ :